

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 62

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας Άλέξανδρος 30 χρόνια Άρχιερωσύνης

Τήν Δευτέρα 5 Μαΐου 2014 συμπληρώθηκαν 30 χρόνια από τήν έκλογή και χειροτονία σέ Ἐπίσκοπο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (5 Μαΐου 1984). Ὅπως εἶναι γνωστό, κάθε γεγονός πού ἀφορᾶ στό πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου, ἀφορᾶ καί σέ ὁλόκληρη τήν τοπική Ἐκκλησία, ἀφοῦ ὁ Ἐπίσκοπος, κατά τήν θεόπνευστη διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων, ἐκφράζει καί εἰκονίζει τό «πλήθος», δηλαδή ὁλόκληρη τήν τοπική Ἐκκλησία τῆς δικαιοδοσίας του. Ἔτσι, μέ ἀφορμή τήν ἐπέτειο αὐτή, πραγματοποιήθηκαν τιμητικές ἐκδηλώσεις πρός τό πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας, οἱ ὁποῖες συνδυάστηκαν μέ τήν μεταφορά γιά προσκύνηση στήν πόλη μας τῆς τιμίας Κάρας τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, προστάτου καί ἐφόρου τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Οἱ τιμητικές αὐτές ἐκδηλώσεις προγραμματίστηκαν καί ὁργανώθηκαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, ὁ ὁποῖος πολύ ἀργότερα τίς πληροφορήθηκε, μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ καί μέ τήν συμμετοχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀρδαμερίου καί Ἁγίου Ὀρους κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ καί τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως μας.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 5 Μαΐου στήν πλατεία Πετρινοῦ ἐγίνε ἡ ὑποδοχή τῆς τιμίας Κάρας τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, τήν ὁποία μετέφεραν στήν Τρίπολη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ καί Κληρικοί τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν. Στή συνέχεια τελέστηκε στόν Μητροπολιτικό μας Ναό πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός, καί ἀργότερα ἱερά Ἀγρυπνία, ἐνῶ συνεχιζόταν ἡ προσέλευση τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως καί τῶν περιχώρων γιά τήν προσκύνηση τῆς Κάρας τοῦ Ἁγίου.

Τό πρωῒ τῆς Δευτέρας 5 Μαΐου, τελέστηκε στόν Μητροπολιτικό μας Ναό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, μέ τήν τιμητική παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Μεσση-

νίας κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Ἰσπανίας καί Πορτογαλίας κ.κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ, Ἰλίου κ.κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ, Ἱερισσοῦ, Ἀρδαμερίου καί Ἁγίου Ὀρους κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ, καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Ἀνδρούσης κ.κ. ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ καί Ἐπιδαύρου κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Τόν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ καί στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ προσφώνησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας, ὁ ὁποῖος ἀπάντησε καταλλήλως.

Τό βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε στό Ἀποστολοπούλειο Πνευματικό Κέντρο τοῦ Δήμου Τριπόλεως τιμητική ἐκδήλωση πρός τιμήν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, μέ τήν παρουσία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ, Ἀρχιερέων, Κληρικῶν, ἐκπροσώπων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καί τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως. Κύριος ὁμιλητής ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ καί παρουσίαστῆς τῆς ἐκδήλωσης ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κ. Γεώργιος Ζαχαρόπουλος, ὁ ὁποῖος παρουσίασε ἐπίσης εἰδικό τιμητικό Λεύκωμα, ἀφιερωμένο στή ζωή καί στό ἔργο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, ἔκδοση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Μεταξύ ἄλλων χαιρετισμό ἀπήνθυνε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ καί τελευταῖος μίλησε συγκινητικά ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Τό πρόγραμμα τῆς ἐκδήλωσης περιελάμβανε ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, ἀλλά καί παραδοσιακοῦ χοροῦ ἀπό συντοπίτες τοῦ Μητροπολίτου μας.

Τό πρωῒ τῆς Τρίτης 6 Μαΐου καί πρὶν τήν ἀναχώρηση τῆς τιμίας Κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τελέστηκε στόν Μητροπολιτικό μας Ναό Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἰσπανίας καί Πορτογαλίας κ.κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟ καί στή συνέχεια ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν καί ἡ συνοδεία του παρέλαβαν τήν τιμία Κάρα τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων γιά νά τήν μεταφέρουν στήν πόλη τοῦ μαρτυρίου του, τήν Πάτρα.

Ἀφιερώνοντας τό τεῦχος αὐτό τοῦ ἐντύπου μας στίς τιμητικές ἐκδηλώσεις γιά τήν ἐπέτειο τῶν 30 χρόνων

αρχιερατείας του Σεβ. Μητροπολίτου μας, ευχόμεθα σ' Αὐτόν ἔτη πολλά καὶ μακρὰ ποιμαντορία, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ πληρώματος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας, δημοσιεύουμε δὲ τμήματα ἀπὸ τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Μητροπολίτου μας στὸ Ἀποστολοπούλειο Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Τριπόλεως.

Ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν

Η ἀ ἤθελα νὰ κάνω μερικές σκέψεις, στοχαμῶ ἂν θέλετε, πάνω σὲ αὐτὴ τὴ γιορτὴ, μιά γιορτὴ ἐντυπωσιακὴ, μιά γιορτὴ καρδιακὴ, μιά γιορτὴ φιλική. Τριάντα χρόνια διακονίας ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα! Μιά ζωὴ ὀλόκληρη! Μιά εὐχάριστη συνάντηση ἀπόψε, σὲ αὐτὸ τὸ χῶρο, καὶ μάλιστα σὲ ἀτμόσφαιρα ἀναστάσιμη, λαμπριάτικη! Γι' αὐτὸ θὰ θυμηθῶ, θὰ πάρω ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου μας, πού εἶπε στοὺς Μαθητὲς μετὰ τὴν Ἀνάσταση, ὅπως εἶχε ὑποσχεθεῖ πιὸ μπροστά: «Πηγαίνετε στὴ Γαλιλαία καὶ ἐκεῖ θὰ συναντηθοῦμε ὅλοι μαζί». Τί ἦταν ἡ Γαλιλαία; Ἦταν ὁ τόπος, ὅπου ἀπὸ ἐκεῖ ὅλοι ξεκίνησαν. Καὶ πέρασαν ἀρκετὰ χρόνια, τὰ ὁποῖα ταλαιπώρησαν πολλοὺς καὶ κούρασαν πολλοὺς μέσα στὴ διακονία. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ χρόνια ἦταν ὁ Γολγοθᾶς τοῦ Κυρίου, ἦταν ὁ Σταυρὸς, τὸ Πάθος καὶ ἤλθε καὶ ἡ Ἀνάσταση. Καὶ ὅλοι θυμῆθηκαν αὐτὸ πού τοὺς εἶπε ὁ Κύριος: «Πηγαίνετε στὴ Γαλιλαία καὶ ἐκεῖ θὰ συναντηθοῦμε, μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα λαμπριάτικη». Ἔτσι καὶ ἔγινε. Ἡ Γαλιλαία γι' αὐτοὺς ἦταν τὰ πρῶτα σκιρτήματα, ἦταν ἡ γνωριμία μὲ τὸ Χριστό, ἦταν τὸ κάλεσμα ἀπὸ τὸν Κύριο πρὸς αὐτούς, πού τοὺς εἶπε: «Ἀφήστε τα ὅλα αὐτὰ, εἶναι συμβατικά, εἶναι ἀνθρώπινα. Ὅχι ὅτι εἶναι κακά, ἀλλὰ ὑπάρχουν τὰ καλύτερα ἀπὸ τὰ καλά, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀγαθότερα ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ. Γι' αὐτὸ σᾶς καλῶ· ἐλάτε κοντά μου, νὰ σᾶς κάνω ἀλλιεῖς, ψαράδες ψυχῶν ἀνθρώπων».

Ἡ Γαλιλαία, λοιπόν, ἀνασταίνεται μὲ πολλοὺς τρόπους σὲ ὅλους μας. Γιὰ τὸν Σεβασμιώτατο, ὅμως, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας εἶναι συγκινητικὴ αὐτὴ ἡ Γαλιλαία, γιατί βρῖσκεται καὶ αὐτὸς στὸν τόπο αὐτὸ ὅπου ξεκίνησε. Τὸν εἶδαμε ἀπὸ βρέφος, τὸν εἶδαμε ἀπὸ παιδί μικρό, τὸν εἶδαμε νὰ ἀνδρώνεται, τὸν εἶδαμε νὰ ἐργάζεται, νὰ θυσιάζεται στὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἔχει τὸ δικό του τόπο τῆς Γαλιλαίας· αὐτοὶ πού ἔκαναν τῆς οἰκογένειας, αὐτοὶ πού δώθηκαν στίς ὑπηρεσίες καὶ διακονίες. Ἀλλά, αὐτὴ ἡ Γαλιλαία εἶναι ἀξεπέραστη σὲ αὐτούς πού δέχθηκαν τὴν Ἱερωσύνη καὶ σ' αὐτούς, μάλιστα, πού δὲν κράτησαν τίποτα γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἀλλὰ τὰ ἔδωσαν ὅλα στοὺς ἄλλους.

Ὅλοι εἴμαστε, λοιπόν, συγκινημένοι ἀπόψε, μὲ ὅσα ζήσαμε ἐδῶ. Ἀλλά, περισσότερο, πιστεύω, ἀπὸ ὅλους εἶναι συγκινημένος ὁ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός

κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Καὶ Γαλιλαία τί σημαίνει; Δὲν σημαίνει τέλος. Σημαίνει ἓνα καινούριο ξεκίνημα, μὲ τῆς ἐμπειρίες καὶ τὸ φόρτωμα ὅλων τῶν ἐμπειριῶν πού ἔχουμε. Τῆς σκέψεις μας, τὰ λάθη μας, τοὺς στοχασμούς μας, αὐτὴ ἡ Γαλιλαία μπορεῖ νὰ τοὺς διορθώσει καὶ νὰ δώσει πορεία καὶ πνεῦμα νεότερο καὶ ἐργασία καὶ καρπούς περισσότερους, ἂν αὐτὸ ἔχει σημασία γιὰ ὅλους μας. Αὐτὸ εἶναι εὐχὴ ἀπὸ μᾶς καὶ θὰ ἦταν αὐτὴ, νομίζω, ἡ πλέον ἀρεστὴ εὐχὴ στὸν Θεό: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας καὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ νὰ ξεκινήσει καὶ πάλι ἀπὸ αὐτὴ τὴ Γαλιλαία γιὰ καινούργιους καρπούς, καινούργιες θυσίες, καινούργια πνευματικὰ ἀθλήματα. Νὰ μᾶς ζήσετε!

Ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας

Εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ καρδιά μου ἀπόψε συγκολοβίστηκε καὶ ἡ ψυχὴ μου συγκινήθηκε, ὥστε νὰ ἱλιγγιᾶ ὁ νοῦς μου καὶ νὰ μπλέκεται ἡ γλώσσα μου καὶ νὰ μὴ μπορῶ νὰ ἐκφράσω ὅλα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἔνοιωσα καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλω σὲ ὅλους ἐσᾶς καὶ σὲ ὅλους τοὺς ὀργανωτὰς τῆς ἐκδηλώσεως. Ἐλέχθηκαν πολλά, ἀκούστηκαν θαυμαστά. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ἦταν ὑπερβολικά, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη πάντα ὑπερβάλλει. Ἐπειδὴ οἱ ἀδελφοί καὶ τὰ παιδιά μου μὲ ἀγαποῦν, ὅπως ἀπεδείχθη, γι' αὐτὸ ἡ ὑπερβολὴ δικαιολογεῖται. Τοὺς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ...

Ἐγὼ αὐτὴ τὴν ὥρα, μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, εὐρίσκομαι στὸ λυκόφως τῆς ζωῆς. Ἄν τὸ λυκόφως εἶναι καλοκαιρινό, εἶναι πολύωρο, ἂν ὅμως, εἶναι χειμωνιάτικο, εἶναι ἐλάχιστο. Δὲν ξέρω τί ἐπιφυλάσσει ὁ Θεός. Ὅμως, τὸν εὐχαριστῶ καὶ τὸν δοξολογῶ, γιατί μοῦ ἐχάρισε τόσα χρόνια ἀρχιερωσύνης καὶ μὲ στήριξε σ' ὅλες τῆς φάσεις τῆς ζωῆς μου, ὥστε νὰ μὴν δυσκολευθῶ, νὰ ξεπεράσω τὰ ἐμπόδια, νὰ ἀνταποκριθῶ στὴν ὑποχρέωσή μου.

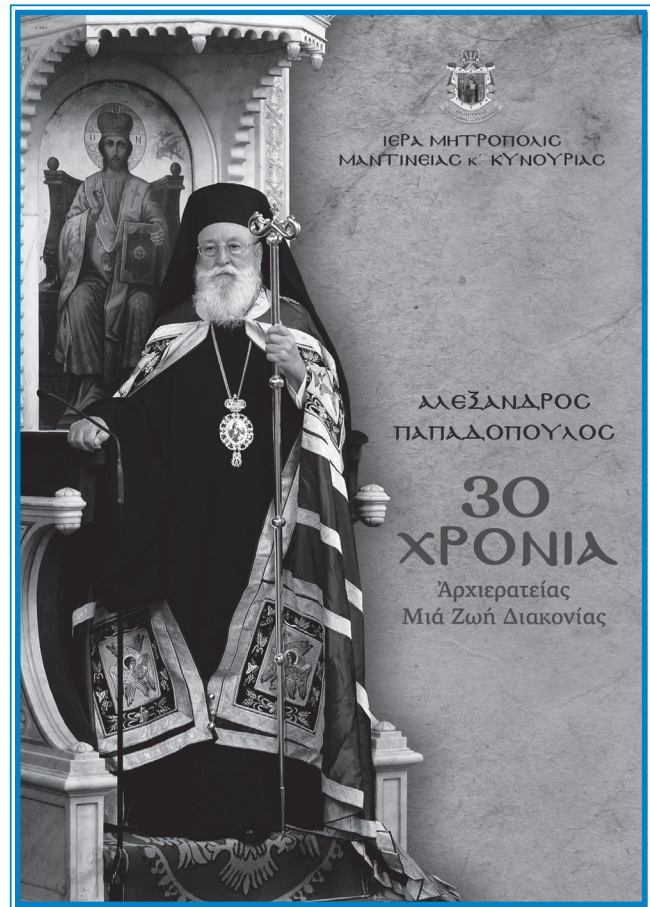
Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, πού ἦταν ὅλα γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἔνοιωσα πάντοτε τὸ χέρι Του νὰ μὲ στηρίζει, νὰ μὲ κατευθύνει καὶ νὰ μὲ ὀδηγεῖ. Βρέθηκα σὲ διλλήματα, ἀντιμετώπισα δυσκολίες στὴ ζωὴ μου καὶ προβληματισμούς. Κι ἐρχότανε στιγμὴ, πού ἔβλεπα τὰ ὄνειρά μου νὰ γκρεμίζονται καὶ νὰ χάνονται. Ὅμως, ἐκεῖ πού ἔβλεπα ὅτι ἔρχεται ἡ καταστροφὴ, ἀμέσως ἐρχόταν τὸ στήριγμα καὶ ἡ βοήθεια.

Καὶ θὰ σᾶς πῶ δύο ἀπλά παραδείγματα. Ἀπλά μὲν καὶ ἀσήμαντα γιὰ σᾶς, γιὰ μένα, ὅμως, σημαντικὰ καὶ σπουδαῖα. Ξεκίνησα μὲ ὄνειρα, ἀπ' τὸ χωριό. Ἐνα χωριατόπουλο, χωρὶς δυνατότητες κοινωνικὲς, χωρὶς δυνατότητες οικονομικὲς, μὲ ὄραμα, ὅμως, νὰ σπουδάσω τὴ Θεολογία. Τότε τὸ Πανεπιστήμιό ἦταν δύσκολο. Δὲν μπορούσες οὔτε νὰ μπεις στὸ Πανεπιστήμιό εὐκόλα, ἀλλὰ οὔτε νὰ ἀνταπεξέλθης στίς δαπάνες πού ἐχρειάζοντο. Καὶ βλέπω κι ἐγὼ ὅτι δὲν εἶχα τὴ δυνατότητα νὰ προχωρήσω, παρ' ὅτι τὸ ἤθελα πολὺ. Ἀναζήτησα,

λοιπόν, δρομολόγιο, γιά νά μπορέσω νά ικανοποιήσω τό όνειρό μου. Τελείωσα τήν ιερατική Σχολή τής Κορίνθου, δηλαδή τό Λύκειο, θά λέγαμε σήμερα, κι έπρεπε νά πάω στήν τριτοβάθμιο εκπαίδευση. Βλέπω τό Πανεπιστήμιο δύσκολο, βλέπω ότι άλλος δρόμος δέν άνοιγότανε, κι έφαχνα μέσα στή ζωή νά δώ τί θά κάνω. Καί άνεκάλυφα εκεί στήν έρευνα τή Θεολογική Σχολή τής Χάλκης στήν Κωνσταντινούπολη. Ήτανε Πανεπιστήμιο, ήτανε οικότροφείο, είχε ελάχιστη οικονομική δαπάνη κι, έπομένως, μέ βόλευε. Έφτιαξα, λοιπόν, τά χαρτιά μου και τά έστειλα στό Πατριαρχείο, νά μέ δεχθούν στή Σχολή τή Θεολογική τής Χάλκης. Σέ δέκα - δεκαπέντε μέρες έλαβα τήν άπάντηση από τό Πατριαρχείο: έπιστρέφονται τά δικαιολογητικά μου, ως άπαράδεκτα, γιά νά υποβληθούν μέσω του οικείου Μητροπολίτου, μέ συστατική έπιστολή.

Τώρα, έγώ τόν Μητροπολίτη έδω δέν τόν ήξερα. Θυμάστε οί παλαιότεροι τόν μακαρίτη τόν Γερμανό τόν Ρουμπάνη. Ένας σοβαρός, έπιβλητικός, αλλά όλίγον τί άπλησίαστος άνθρωπος. Όμως, τήν άνάγκη φιλοτιμίαν ποιούμενος, τόλμησα νά πάω νά έπισκεφθώ τόν Μητροπολίτη, έγώ, ένας χωριατάκος, και νά του πω τό αίτημά μου. Τήν ήμέρα πού πήγα στόν Μητροπολίτη έβρεχε ό ουρανός μέ τή γη. Έγώ ήμουνα μούσκεμα, από τήν κορυφή μέχρι τά νύχια. Όμως, άφου είχα ζητήσει νά δώ τόν Μητροπολίτη, πήγα στό γραφείο του. Καί όταν μέ άνήγγειλαν και μου είπαν νά περάσω (τό γραφείο ήτανε εκεί άκριβώς πού κάθομαι κι έγώ τώρα), όπου πάταγα πάνω στόν διάδρομο, άφηνα τά χνάρια μου από τό νερό πού στράγγιζε. Κι όταν έφτασα μπροστά στόν Μητροπολίτη, νά κάνω ύπόκληση νά τόν προσκυνήσω, κι όπως ήμουν σκυμμένος, άκούω νά μέ προσηλακίζει, νά μέ μαλώνει: «Είσαι άνάγωγος, δέν ντρέπεσαι; δέν σκουπίζεις τά πόδια σου; κουβάλησες όλα τά νερά και τίς λάσπες μέσ' στό γραφείο μου». Έκείνη τήν ώρα, δεκαενέα έτών νεανίας, έφθικτος, προσεβλήθηκα άφάνταστα. Καί όταν σήκωσα τό άνάστημά μου, τόν κοίταζα, έτσι, μέ ιδιαίτερη προσοχή, και μου λέει: «Τί θέλεις»; Του λέω: «Τίποτα δέν θέλω!» Καί κάνω μεταβολή και έφυγα. Μέ κυνήγαγε πίσω, φώναζε: «Έλα έδω, τί θέλεις; γιατί ήλθες έδω»; Έγώ έθιγην τόσο πολύ, ώστε έφυγα.

Έφυγα από τήν πόρτα του Έπισκοπείου μέ τά όνειρά μου γκρεμισμένα, γιατί δέν θά μπορούσα νά κάνω τίποτα. Πήγα στό χωριό, περίλυπος. Ή μάνα μου, ή κακομοίρα, προσπαθούσε νά μάθει τί είχα και τί μου συνέβαινε. Δέν τής έλεγα τό μυστικό μου. Κάποια στιγμή κατάφερε και τής άποκάλυφα τί συνέβαινε. Ήταν ό παρήγορος άγγελος, όμως, ή μάνα μου. Ήταν ένας τύπος δυναμικός και δημιουργικός. Καί μου λέει: «Αυτό σέ στενοχωρεί; Έγώ είμαι έδω! Θα άναλάβω έγώ νά βρω χρήματα, γιά νά πäs στό Πανεπιστήμιο στήν Αθήνα, άρκει έσύ νά διαβάσεις και νά κάνεις και κάποια εργασία». Λοιπόν, «τί εργασία νά κάνω»; Μου λέει: «Έγώ θά σου βρω δουλειά, άρκει νά θέλεις νά δουλέψεις. Θα 'ρθεις τό Σάββατο νά πάμε στήν Τρίπολη». Είχαμε δύο

ζωα, μία φοράδα κι ένα μουλάρι. Τό μουλάρι, μάλιστα, τό είδατε νά είμαι καβάλα στή φωτογραφία. Ήταν άμερικάνικο, τό είχε στείλει ό παππούς μου, ό πατέρας τής μάνας μου, από τήν Άμερική. Λοιπόν, άνεβήκαμε στά ζωα και ήρθαμε στήν Τρίπολη, χωρίς νά ξέρω έγώ τί άκριβώς σχεδίαζε. Πήγαμε στό παζάρι, στήν πλατεία Βαλτετσίου, τό λεγόμενο τότε «γουρνοπάζαρο», έτσι τό λέγανε. Κι εκεί ήσαν διάφορα ζωα, πού πουλάγανε. Καί άγοράσαμε δεκαοκτώ μικρά άρνάκια, τά λεγόμενα «ψιμάρνια», πού είχαν γεννηθεί τελευταία, ως πούμε, και ήταν σαν γατάκια, τόσο μικρουλάκια. Τά βάλαμε στά ταγάρια και τά κρεμάσαμε πάνω στα σαμάρια των ζώνων. Καί πήγαμε στό χωριό πάλι, μέ τά πόδια όμως, μέ τά ζωα. Όταν φτάσαμε στήν αυλή του σπιτιού μας, τά ξεκρεμάσαμε αυτά. Αλλά έγώ, δέν μου είχε πει τί συνέβαινε, τί είχε. Τά βγάλαμε κάτω και αυτά τρεκλάγανε από τήν τάλαιπωρία. Μου λέει: «Αυτά θά τά μεγαλώσεις τώρα τό καλοκαίρι, θά τά πουλήσουμε, θά πάρεις τά λεφτά και θά πäs στό Πανεπιστήμιο». Έτσι κι έγινε.

Πήγα στό Πανεπιστήμιο, τελείωσα, μέ τή βοήθεια του Θεού, και πήρα τό πτυχίο στα χέρια μου. Έν τω μεταξύ, όμως, στό διάστημα αυτό είχα πάλι επαφή μέ τόν Δεσπότη και ό Δεσπότης μέ συμπάθησε σαν φοιτητή και μου έδινε κάποιο χατζηλίκι. Αλλά, πέθανε ό Δεσπότης, πριν νά πάρω τό πτυχίο μου έγώ. Καί ερχόμενος μέ τό πτυχίο στα χέρια μου τόν Μάρτιο, πήγα νά δώ τόν τοποτηρητή, τόν Μητροπολίτη Άργολίδος Χρυσόστομο

Από τό Αρχιερατικό Συλλείτουργο στόν Μητροπολιτικό Ναό τήν 5/5/2014.

Ταυλαδωράκη, τόν μετατεθέντα στόν Πειραιᾶ. Δέν τόν ἤξερα κι αὐτόν, πρώτη φορά τόν ἔβλεπα, ἀλλά τώρα ἤμουν μέ πτυχίο στό χέρι μου καί εἶχα ἄλλο λόγο. Κάθησα στό γραφεῖο τοῦ Δεσπότη καί περίμενα νά μοῦ δώσει τόν λόγο, νά τοῦ πῶ γιατί πῆγα ἐκεῖ. Ἀλλά, μοῦ λέει σέ μιά στιγμή, ἀφοῦ μέ ἄφησε λίγο διάστημα καί μέ παρακολουθοῦσε, φαίνεται (ἔκανε ὅτι ἐργαζόταν), σηκώνει τό κεφάλι του ἀπότομα καί μοῦ λέει: «Κύριε Ἀλέξανδρε, πρέπει νά προσέχετε τά πόδια σας». «Ἄλλο πάλι», λέω, «πάλι τά πόδια μου!» Κοίταζα πάλι μήπως ἔχω λάσπες, μήπως ἔχω λερωμένα πόδια, δέν ἔβλεπα τίποτα. Καί μέ τό ὕφος τό αὐταρχικόν, πού εἶχε, ἀλλά εὐγενικόν, ὁ ἀείμνηστος Ταυλαδωράκης, μοῦ λέει καί μοῦ ἀπαγγέλει, ἔτσι, σάν ποιηή: «Δέν μπορεί, ἀγαπητέ μου, ὁ Θεολόγος νά φοράει παρδαλή γραβάτα καί κόκκινες κάλτσες». Τί ἦτανε, δηλαδή, οἱ κόκκινες κάλτσες; οἱ κάλτσες μου εἶχανε μιά γραμμούλα κόκκινη ἐπάνω καί ἡ γραβάτα μου εἶχε κάτι καρεδάκια, ἔτσι, φοιτητής ἤμουν, καταλαβαίνετε τί γραβάτα θά εἶχα. «Γι' αὐτό πρέπει νά συμμορφωθεῖς στόν κανόνα τῆς τάξεως καί τότε νά ἐπανεέλθης». Μ' ἔδωξε κι ἐκεῖνος, δηλαδή. Ἀλλά, εἶχα τό πτυχίο τοῦ Πανεπιστημίου καί διορίστηκα καθηγητής στήν Τεχνική Σχολή κι ἔτσι προχώρησε ἀπό κεί καί πέρα ἡ πορεία τῆς ζωῆς μου.

Δυσκολίες, ἀπλές μέν, ἀλλά βασικές. Καί θά ἴπρεπε κάποιος ἄλλος ἢ νά ἐξοργιστεῖ ἢ νά ἀπογοητευθεῖ. Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ὅμως, ἐμένα μέ κράτησε καί ἔμεινα κοντά, ὥστε ἄφησα ὅλα τά ἄλλα (ἀφοῦ πῆγα καθηγητής στήν Ἀκαδημία κατόπιν), καί τό 1968, ὅπως ἀκούσατε, τήν Κυριακή μετά Χριστοῦ Γεννήσεως ἔγινε ἡ κουρά μου καί ἡ Χειροτονία μου σέ Διάκονο. Κι ἐδῶ πάλι ἔμειναν δύο σημάδια, ἕνα μᾶλλον σημάδι, τό ὁποῖο κατόπιν θεραπεύθηκε. Ὅταν χειροτονήθηκα

Διάκος στόν Ἅγιο Βασίλειο, ὁ κόσμος ἀπό περιέργεια, ἀπό ἀγάπη, ἀπό συμπάθεια, κατέκλυσε τόν Ναό καί ὁ Δεσπότης μέ πῆρε καί μέ πῆγε στό Ἐπισκοπεῖο νά δεχθῶ τά συγχαρητήρια τοῦ Λαοῦ. Ἦταν τόσο πολὺς ὁ κόσμος, ὥστε πέρασε ἡ ὥρα καί πῆγε τρεῖς καί ἀκόμα δέν εἶχαμε τελειώσει. Ὁ Δεσπότης, βέβαια, ἀπεσύρθη στά ἰδιαιτερά του καί μ' ἄφησε μένα μόνο, ἕως ὅτου τελείωσαν ὅλοι ἐκεῖνοι πού μέ χαιρετοῦσαν. Κι ἔμεινα μόνος μεσ' στό γραφεῖο τοῦ Δεσπότη. Κανένας ἄλλος, εἶχανε φύγει ὅλοι! Ἔπρεπε, τώρα, νά διασχίσω τήν Τρίπολη ἀπ' τή μιά ἄκρη στήν ἄλλη, γιά νά πάω στό σπίτι πού μέναμε, ἐπάνω στόν λόφο τοῦ Γιωργίτσα, στό πρῶτο Γυμνάσιο δίπλα. Μέ τά ράσα τώρα, γιά πρώτη φορά ἐγώ, φοροῦσα τά ράσα, δέν εἶχα περπατήσει μέ ράσο πάλι καθόλου! Ἦθελα νά ἔχω κάποιον δίπλα μου, νά μοῦ δώσει θάρρος. Δέν τόν εἶχα, ὅμως. Καί πῆρα μοναχός τόν δρόμο· «μοναχός τόν δρόμο πῆρες», ὅπως λέει κι ὁ ποιητής, «καί ξανάρθες μοναχός». Πῆγα στό σπίτι μέ ἀγωνία, ὅτι θά ἀνοιγε ὁ τόπος νά μέ καταπιεῖ, ὅτι ὁ κόσμος ὅλος μέ κοίταζε γύρω - γύρω μέ περιέργεια, κι αὐτά. Τά ἔχα χαμένα. Κι ἔλεγα: «Ἐχω ἀνάγκη ἀπό ἕναν ἄνθρωπο νά μέ στηρίξει». Δέν τόν εἶχα, ὅμως. Εἶχα τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ.

Πέρασαν τά χρόνια, ἦρθε ἡ ὥρα, ἐξελέγηκα Μητροπολίτης καί χειροτονήθηκα στήν Ἀθήνα στίς 5 Μαΐου τοῦ 1984. Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Σεραφεῖμ, εἶπε νά δεχθῶ συγχαρητήρια στήν Ἀρχιεπισκοπή, ὅπως, ἄλλωστε, κάνει καί ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος. Καί ἀπό τόν Μητροπολιτικό Ναό μέχρι τήν Ἀρχιεπισκοπή εἶχα τόσο Λαό δίπλα μου, ὥστε μέ κρατάγανε στό χέρι μου καί μέ πῆγαιναν στόν ἄερα. Καί σκέφθηκα κείνη τήν ὥρα: «Τότε εἶχα ἀνάγκη ἀπό ἕναν καί δέν τόν εἶχα, τώρα δέν ἔχω ἀνάγκη ἀπό κανέναν καί ἔχω χιλιάδες δίπλα μου».

Ἀλλά, δόξα τῷ Θεῷ, μπόρεσα νά διακονήσω μέ τή Χάρι Του. Ἐδῶσα ὅλο τόν ἑαυτό μου καί ὅλο τό εἶναι μου καί δέν κράτησα τίποτα ὡς κρατούμενον. Ἀνέβηκα στό βουνά καί στό λαγκάδια τῆς Γκραβαρίας, τῆς Ναυπακτίας, ὅπως εἶναι γνωστή ὡς «Γκράβαρα», κι ἔνοιωσα χαρά μεγάλη κι ἔδωσα χαρά. Κι ἐδῶ πάλι, πού ἐπέστρεψα, ἦρθα πάλι νά δώσω τόν ἑαυτό μου καί ὅλη τή ζωή μου, ἕως ὅτου μέ καλέσει ὁ Θεός νά παραδώσω τήν ψυχή μου στό χέρι Του...

Καί τώρα, τελειώνοντας, εὐχαριστώντας καί δοξολογώντας τόν Θεό, θέλω νά κάνω μιά παράκληση σέ ὅλους: «Νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς ἀγαπῶ καί νά μέ ἀφήσετε νά σᾶς ὑπηρετῶ». Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ μέ ὅλη τήν καρδιά μου καί ὁ Χριστός νά εἶναι πάντα μαζί σας. Σᾶς εὐλογῶ καί σᾶς χαιρετῶ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, 221 00 ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΤΗΛ: 2710-222286
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ